

סטיינפנדייה "זילידייזיא"

ערב אחד בקרתי אצל המנכ"ס-מכר העובד בחברת "מקורות". כשבאתי אליו דרייטי בחור כבן 17 עובד בגנתו. נגשתי אל הבוחר, ואלטיו מי הוא ומה הוא עשה בגינה זאת. הלו החל לדבר ב מהירות בצרר. גמגמי סליחה ומירוח למכרי. הוא ספר לי את קורותיו של צעריך זה.

באחד מימי דצמבר שנות 1951 נכנס מנהל בית"ס התיכון בקרלמנוט פיראנדר, עיר במרכזה צפת, לאחת מן המחלקות הד' עלינוות בבי"ס. המנהל נגע לשולחן הד' מורה וספר לכתחנה כי חברה צרכית בשם זילידייזיא במרוקו, העוסקת בניהול אוצר רשות הטבע שזיא מהחשיבות ביותר בחבר העמים הצרפתי, יסדה סטיינפנדייה בשם "תירות ומחקר" לתלמידי הכותות האחרונות בתיכון התיכון. הסטיינפנדייה נמצאת בחסות משרד החוץ, ומטרתה לאפשר לעולים לגלות את יומם העצמי. כל כתה בוגרים המתאים בצרפת ל诇ה בבחור בשנים מבין אלה הרוצים להשתתף בתחרות. 15,000 התלמידים יבואו ב-1000 מועדים, 1000 המועדים יענו בכתוב על שלוש שא-לות: א) באיזו ארץ אתה רוצה לבקר.

(ב) כיצד נושא חובה לארגן את נסיעתך.

(ג) באיזו נושא תבחר למחקר? מתוך 1000 התשובהות תבחרנה 216 הוטר בות ביוטר. כותבי 216 התשובות יקבלו 20,000 פרנק (שם כ-28 ל") ומכתב רשמי כל אחד. בעל הסטיינפנדייה יצטרך לשחות בארץ יומי על מעשייו במסחר היום. כшибור לצרפת יכהוב דוד כלאי על נסיעתו ומהו. קרו. כותבי 44 הדרויים הטובים ביותר יוכו בסטיינפנדייה שנייה ובתוואר: "אלוף סטיינפנדייה זילידייזיא". המנהל סיים דבריו, אמר שלום

דים, והופיע בפני ילדים בדלה, ההפיעה מצאה חן בעיני הceptors, והזמיןוה לחופיע בקבוצים שונים. ארנסט רוצה להיות רקדן והוא למד שבע שנים בבית ספר לרקודים ומשיך בלימודיו. בשובו לצרפת, יכתוב את הדוח' שלו ויחכה לתוצאות.

ע"ק יורם שמיר

"בימי"

מאת מר' ר' י. לין - ש. קליס
הוזאת טברסק (בניקוד)

בימי הוא(Club) טוב, ואוחז מאך עלי בצלוי ועל תילדה השכנתן פון הפית הפטמון. גם בימי אוחז אומה, ועם בידיות רביה. פשאבה פילדיה ליבורו של בימי, הוא נמצא רק לידה. פעם אתה חיז בעצלי בימי נאלצים לנטע מוחץ לעיר, ולא ידע מה לבקש בימי. הרי לא ייכלו לחתנו עטם? למי יטעה מה ארע לביימי אחריו שקסע בימי המשפחחה לחיפה? ביצד התקנים? מי דאג לו? על כך מספרת נוט גונתה ברצון וזרפה אותו לקבוצת נערים יהודים מצפת, שנסעו לקיטנה בישראל. ארנסט לקח את מוזדותיו, עליה על האנניה, וכעבור 5 ימים היה בחיפה. ארנסט החל בסירויו בארץ. הוא ראה כיצד מגצלים את מי הגשים ע"י סקרים בוואדיות ומיכלי מים בנגב, ראה את המשאות של "מקורות", ראה כיצד משקים את השדות, ושהוחם עם מומחים שונים. את כל הנטיות עשה בטרם פמיפין".

או קטע אחר: «כאשר נקבעת אני, אומרת אמא של אלישבע: שבי, אקל' אטנו. וכשישבת אני - שם בימי את ראש עלי ברפי. ורק יושבים אל תשליך אף אשורה אנשיים, ולכלם ברפבי, וכל הברפבים מכם שמלות או מknissim - מפלן הברפבים בוחר בימי את הברפבים שלי. לפעמים, הוא מלך את שלמי ואני כועסת ומקבטה אותה בעטן. או מרים בימי את ראש, מספקל בימי מותך עלבון ומתרחק. אך על פי רב, אני לוטפת את ראש, ומגרדת את ערפו ואת אונ, והא שם את לחי על פף ידי, ועוצם עזיז ברב הנאה».

אליה הטע רק שניים מהקטעים המעניינים מהמושכים שבספר. «בימי» הטע ספר מתאים לילדים, ואני ממליצה לילדים מאייל 8-11?

לקרואו.

ישראלה מרגלית, ע"ק, מעת

ויצא מהכתה. הצלול נשמע וה תלמידים יצאו מהורהרים החוצות. לאחרת פתחו התלמידים בתעולה נמה רצת, כל אחד לטובה עצמו. משך מסטר הדשים ניתשה מערצת הבהירות בכל עוזה היום המקווה הגיע, שמות הנברים (בל' קטנות ובל' משתרת), שמות הנברים דן הוקראו ושלב א' נסתיים. חבר המורים דן בקשר לפרטים הנוגעים לכל נבחר. אחדים נפסלו, לאחרים לא הירשו ההורים להשתחף, ולבסס נבחרו השנה השנתאים ב- יותר מכל הבחינות. לעומת הפעול של המוסד זילידייזיא ומסר, ארנסט (הבחור שעבד ב- גינה) וגין הם נבחרי בית"ס התיכון בכל רמנוט פיראנדר.

אלף הנברים שלחו את תשובותיהם לשולחן השאלות, והכו במתיחסות. כעבור כמה שבועות הגיעו כל ארנסט מכתב מטה מוסד הסטיינפנדייה "תירות ומחקר" של החברה זילידייזיא: «הנושא שבחורת בו, המים בסיסים לפתח כלכלי של ישראל, זיכה אותך ב- סטיינפנדייה שלנו. אנו מ挣扎ים בוה המהאה דואר בסך 20,000 פרנק ומכתב המלצה». ארנסט פנה למשרדי "האט" בצרפת ושאל אם יוכל לקבל עבודה בגיןה הנוטעת לישראל. התשובה הייתה: «אנו מקבלים רק לחברי אגוד הימים הישראליים". אך הסוכן נוט גונתה ברצון וזרפה אותו לקבוצת נערים יהודים מצפת, שנסעו לקיטנה בישראל. ארנסט לקח את מוזדותיו, עליה על האנניה, וכעבור 5 ימים היה בחיפה. ארנסט החל בסירויו בארץ. הוא ראה כיצד מגצלים את מי הגשים ע"י סקרים בוואדיות ומיכלי מים בנגב, ראה את המשאות של "מקורות", ראה כיצד משקים את השדות, ושהוחם עם מומחים שונים. את כל הנטיות עשה בטרם פמיפין".

אחד מתנאי הסטיינפנדייה אומר, כי הנור סע צrisk להתפרנס בעצמו. ארנסט פתח את מוזדותיו, והוציא מון תלבות לירוק זילידייזיא. המנהל סיים דבריו, אמר שלום

"אנחנו נמצאים בדיק על קצה הסלע", צעק ברוס. "מתהנתו ההור של קילומטר?" אמרו הניע ראשו לאישור. "אני יודע. ראיי תי זגת גמ-יכן".

"היכן אמא ופראנק?" "גונסו פנימה להסתתר מפני הרוח. בוא נכנס גם אנחנו ונאלם משחו". נכנסו מרת רוביגזון מזאה במחסן-המטוס כמה קופסאות-শמיוריים, והם טרפו ברעב- תנות את תוכנן.

בחוץ הוזלעה הרוח סביב המטוס והש מיהה קולות יבבה מזורים, רעמה והסתערת על הבקייע בקריר כאילו הייתה חית-טרף זו עמתה, המנסה לחדר פנימה. פרנק התכווץ עוד יותר ונצמד אל גוף אמו.

"גם זו לטובה שנמצאים אנו מחוץ להישג ידה של הרוח", אמר מר רוביגזון. "ראוי כמה חמימים ונעים פה".

ברוס הפק ראשו לאחוריו. מעבר לרוח אישוש באזני שוב אותו רוחש מראש. (המשך בשבוע הבא)

המשך ^ט
העמוד הקודם

ברוס עבר כרבע הדרך מסביב למוטס, בשפרץ-ירוח הלם בו בעוצמה כזאת, עד כי הפילו ארצית, והוא נשר שכוב, מתנשק בכבdot ומצפה כי יהלוף הטער. עתה היה האור דיביר, כדי לראות במוטס למראק מילון מספר. הוא עליה בחילה על גבי שן-סלע במרקח מטרים. אחדים, והשKir אל מעבר לקצה המראת שנוגל למוני כמעט גורם לו שיabd שיורי משקלו. — המוטס לא נעל זוק-סלאץ צר, שביצבץ בגובה של אלו מטר מעל המישור שלמטה. האוק השתפל באלאסורה, כך שאדם עשוי שבייצבזו על לבין התהום העמוקה, היה לדת במרחיק מטרים אהדים וצמחיים שביצבזו. מטר מעל המישור היה לאחדו, אך כפועה היה לאורק כתלי המטוס, כשהוא שוחה כמעט ממקום נחיתה. ברוס חור לטסבו לאורק כתלי המטוס, כשהוא שוחה כמעט ממעט עד לקרען, כדי לעמוד בפנוי הרוח. הוא מצא את אביו ממתין לו ליד הבקייע בכוכל.